

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

246.

Ja Mācībā teikts, ka tumšiem pēc savas dabas ir sveša jebkura vienības izpratne, tad tajā pašā Mācībā ir norādīts, cik daudz vairāk tumšie klausā savu Hierarhiju nekā tā saucamie “Gaišie”. Un neapšaubāmi tas tā ir, jo tumšie pašreiz iet un darbojas baiļu dzīti. Viņi zina, ka to vienīgais glābiņš ir tumsa. Tā pēc savas dabas cilvēks var būt tēls vienības domai, bet bailes ir varens apvienotājs. Baiļu panika, kas piespiež cilvēku mesties vienā virzienā, ir labi pazīstama.

247.

Tagad par mehānisko rakstīšanas veidu. Arī tas jāatzīst par zināmu apsēstības pakāpi, jo automātiskās rakstīšanas gadījumā rokas fiziskais centrs un pat smadzenes tiek iedarbināti no ārienes un tāpēc tas ļoti bīstami, jo bieži atkārtojumi var beigties ar paralīzi.

Patī nekad neesmu automātiski rakstījusi, bet man ir bijusi izdevība šādu rakstīšanas procesu novērot Amerikā, kur tas ļoti izplatīts. Šis process ir dažāds. Vieni apliecina, ka viņi nezina, ko raksta roka, otri saka, ka katrs vārds spilgti iegravējas smadzenēs. Vieni raksta apbrīnojami ātri, pat drudzaini, otri mierīgi zīmē vārdu pēc vārda. Raksta pēkšņi mainot valodas, un tie, kas agrāk nav bijuši spējīgi uzzīmēt pat vienkāršāko priekšmetu, uzskicē veselās gleznas. Bijuši gadījumi, kad cilvēki rakstījuši no labās uz kreiso pusi un nepazīstamā valodā.

Protams, tās nav zemapziņas izpausmes, bet noteikta ārējā iedarbība. Un Smalkajā Pasaulē ir dažādas “Sargeņģeļu” pakāpju variācijas, kas tiecas vadīt un izpausties. Sākot ar nekaitīgajiem un mums simpatizējošiem, mēs varam negaidot pievilkt naidīgu un pat liela kalibra spēku. Tāpēc mans padoms – atturēties no automātiskās rakstīšanas veida, iekams nav nostiprinājusies stipra sirds saite ar Skolotāju. Mēs nekad nezinām, kas grib mūs izlietot par ieroci. Un varam pielaiest tādu spēku, kuru neesam spējīgi vairs pārvarēt. Tāpēc lai katrs iepriekš labi padomā, iekams pielaiž sev nezināmus spēkus. Ja kāds atdevīgs Mācībai un tam ir rakstnieka talants, kādēļ gan vajadzīgs automātiskais rakstīšanas veids? Rakstniekam Mācība ir neizsmeļams tematu avots.

248.

Kādam korespondentam nākas dzirdēt no tā dēvētajiem donoviešiem daudz dīvainu apgalvojumu par “Dzīvo Ētiku”. Bet es vienmēr lūdzu būt iecietīgam pret visiem pastāvošiem garīgajiem novirzieniem un nevienam neuzspriest “Dzīvās Ētikas” grāmatas un, galvenokārt, nenonākt nekādos strīdos. Daži cilvēki katru domu apmaiņu izvērs strīdā un personīgos apvainojumos. Pēdējais apstāklis, protams, pierāda apziņas zemu attīstības pakāpi un mazas zināšanas. Budas Nolikums skan: “Turi godā savu ticību un neaprunā tuvākā ticību.” Tāpat arī Bramo-Samadži norādīts: “Nevienu ticību nedrīkst nonievāt, apsmiet un ienīst.” Tāpēc garīgajam skolotājam, kas, pēc viņa mācekļu domām, cēlies no Saules Hierarhijas, vajadzētu paust lielāku iecietību pret citām Mācībām. Ar iecietības mērogu mērojam savu apziņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

249.

Priecājos, ka Jūs esat pārliecinājušies par dažu mēdiju zemo kādību. Varu apliecināt L. Kunga datu pareizību. Parasti citiem noliedz to, kas pašus sevišķi interesē. Jo tagad ārkārtīgi attīstītas visādas burvestības un lētais spirituālisms. Tāpēc tik svarīgi ir “Dzīvās Ētikas” grāmatu izplatīšana, jo tās apgaismo šādas darbības kaitīgumu.

450.

Ar daudziem jāapietas kā ar stikla traukiem, un dažreiz pat kā ar dinamītu. Šādus piemērus esam sastapuši mūsu dzīves ceļā un bijis skumji novērot, ka lieliskas spējas nevarēja attīstīties dinamiskās stūrgalvības, tādas pat spējas apvainoties un greisirdības dēļ, kā arī tās neizbēgamās pavadoņos aizdomības dēļ. Šāda sirds noslēdzas vientulībā un, nesaņemot barību, sakalst.

251.

Tāpēc pieņemiet padomu – neuzkrāt nekādu strīdu ar savam laikam atpalikušajām apziņām, jo tās ir bezcerīgas. Mums dotais Norādījums – nevienu ar varu nesaukt, nevienam neko neuzspiest, jo tikai nobriedis gars var uzņemt visu dzīves problēmu paplašināto izpratni.

252.

Maz ir to, kas pašreiz nesaprot, ka visas zemes labklājība kā garīgā, tā materiālā ir atkarīga no pamatiem, kas likti bērnu apziņā; bet tomēr šajā virzienā netiek darīts gandrīz nekas. Tāpat piekrītu, ka grāmatas, kas stāsta par varoņdarbiem, ir sevišķi nepieciešamas. Ar šīm grāmatām viegli var padziļināt bērna apziņu un pasargāt to no galvenā mūsu laika lāsta, kas saēd visu celtniecību, visu cilvēces augšupeju, tas ir – no vieglprātīgas attieksmes pret vissvētākajiem principiem no paviršas domāšanas, kuras dēļ visa dzīve tiek celta uz smiltīm, kas pie pirmā satricinājuma sabrūk bezformīgās smilšu haosa kaudzēs.

Māciet bērnus izprast katras domas, katras darbības, katras dabas izpausmes nozīmi, tās likumu dziļumu un nepārkāpjamību, kas smagi soda tos, kas to neievēro. Norādiet, ka visa dzīvotspēja, visa jaunrade, kā mūsu, tā arī visu citu dabas valstu jaunrade ir atkarīga no neredzamās pasaules, no neredzamo staru vibrācijas, ko izstaro Lielie Dzīvības Devēji, lielie Gara Varoņi, kā bijušie, tā arī esošie. Bērni viegli piesavināsies šīs neredzamības realitāti un spēku, jo viņu iztēle vēl nav saindēta ar postošām šaubām. Turklāt pašreiz ir tik daudz uzskatāmu mēģinājumu ar stariem, kas pastāvīgi pierāda mums šo neredzamo iedarbību un jaunradi. Pat visparastākais piemērs ar foto filmu, kas uztver vissarežģītākos skatus, būs visiem pārliecinošs: ja tā nebūs attīstīta ar ķīmikālijām, tā nedos mums par tiem pat mājienu uz savas gludās neaptraipītās virsmas; tāpat kā jūtīga plate uztver tālās, pat caur visspēcīgākajiem teleskopiem neredzamās zvaigznes, vai beidzot bieži ļoti skaidros apveidos to neredzamo būtņu klātbūtni, kas ir ap mums. Nepieciešams visiem līdzekļiem ieviest ap mums esošās smalkās pasaules izpratni un iznīcināt nāves bailes saskarties ar šo pasauli. Šī pasaule

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aklamās rīcības.

ir tikpat neizbēgama kā Zemes dzīve un būdama zemes sfēras sublimācija, tā var mums pavērt neizsakāmu skaistumu un iespējas.

Tādēļ visiem līdzekļiem bērni jāatradina no nāves bailēm (kuras nav) un tā saucamām parādībām. Parasti bērni, kuriem ir atvērtas acis uz smalko pasauli, nebaidās savu redzējumu, kamēr pieaugušie tos “neapgaismos” ar izsmieklu vai ar saviem stāstiem par parādībām un kapa aukstumu, kas nāk no tām. “Kapa aukstums” nav nekas cits kā vienkārša reakcija, saskaroties smalkajām enerģijām ar mūsu rupjo pasauli.